

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по регионално развитие

2012/2259(INI)

22.2.2013

СТАНОВИЩЕ

на комисията по регионално развитие

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно настоящите предизвикателства и възможности за енергията от възобновяеми източници на европейския вътрешен енергиен пазар (2012/2259(INI))

Докладчик по становище: Riikka Manner

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по регионално развитие приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. поддържа становището, че инвестициите в енергията от възобновяеми източници и експлоатацията ѝ ще насърчат икономическото развитие, иновациите и новите технологии и устойчивия растеж в регионите на ЕС. Освен това поддържа становището, че това ще осигури диверсификация на енергийните доставки и ще намали зависимостта на ЕС от конвенционална енергия, като едновременно с това доведе до създаването на нови устойчиви работни места, конкурентоспособност и териториално и социално сближаване;
2. отбелязва, че в сектора на възобновяема енергия са създадени приблизително половин милион работни места и че засиленото развитие на този сектор би могло да създаде още 3 милиона работни места до 2030 година;
3. призовава държавите членки да продължават да подкрепят инвестициите във възобновяемата енергия и енергийната конвергенция и изразява съжаление относно тенденцията към оттегляне на стимулите за енергия от възобновяеми източници в полза на други не толкова екологично и социално-икономически устойчиви енергийни източници;
4. счита, че регионалната политика на ЕС играе ключова роля при насърчаване на производството на енергия от възобновяеми източници и на енергийната ефективност в общоевропейски мащаб, както и в областта на електроенергийните и енергопреносните услуги; приветства факта, че въвеждането на кохезионна и регионална политика с цел насърчаване на използването на възобновяема енергия продължава да се развива стъпка по стъпка, с тенденция възобновяемите енергийни източници (ВЕИ) да допринасят пълноценно за целите на енергийната политика на ЕС, както и че енергийните цели на ЕС се прилагат навсякъде в Съюза; счита, че е от особено значение европейската политика да се развива в посока, която да позволи процентът на финансиране да бъде достатъчен през предстоящия период 2014–2020 г.; разглежда значението на амбициозните цели за възобновяема енергия след 2020 г. с цел насърчаване на производството на възобновяема и чиста енергия;
5. счита, че за да се извлече пълна полза от преимуществата, предлагани от възобновяемите енергийни източници, са необходими тясно сътрудничество в областта на енергийната инфраструктура и допълнително европейско финансиране за нови технологии;
6. счита, че интелигентното използване на общностното финансиране през следващия програмен период – 2014–2020 г. – ще позволи да се постигне целта за увеличаване на дела на възобновяеми енергийни източници до 20 % и наред с това – целите за устойчивост и конкурентоспособност в Европейския съюз;
7. поддържа становището, че инвестициите съгласно фондовете в обхвата на общата

стратегическа рамка биха могли да спомогнат значително за справяне с предизвикателствата, свързани с възобновяемата енергия, и за използването на нейния потенциал за енергийна ефективност; обръща внимание също така и на значимостта на публичните и частните – и най-вече европейски — инвестиции и иновативни финансови инструменти; без да пренебрегва ролята на „Хоризонт 2020“, посочва в допълнение, че проектите в областта на научните изследвания и развитието, подпомагани в рамките на структурните фондове, особено тези, които се изпълняват на равнище, близко до гражданите, са от основно значение за развитието на европейския сектор на възобновяема енергия и за справянето с конкретни териториални предизвикателства; подчертава, че инвестициите в областта на възобновяемите енергийни източници са изключително важни, за да се насърчи тяхната конкурентоспособност спрямо други – по-традиционни – енергийни източници;

8. изтъква бъдещото практическо значение на интелигентните мрежи — както предвижда проектът за енергийна политика на Европейската комисия — за справяне с дисбаланса при наличната възобновяема енергия в целия ЕС и за създаване на общоевропейски енергиен пазар, позволяващ доставянето на тази енергия до всички региони;
9. подчертава, че използването на технологии за възобновяема енергия следва да бъде оптимизирано в съответствие с наличието на възобновяеми ресурси в съответния регион; изтъква, че повишеното производство на възобновяема енергия ще затрудни функционирането на съществуващата енергийна инфраструктура, тъй като източниците нерядко се намират на отдалечени места и следователно се изисква значителна дейност по разработване на преносни и разпределителни линии; счита, че с цел по-нататъшно интегриране на възобновяемите енергийни източници, ще бъде необходимо приспособяване на инфраструктурата в ЕС, както на равнище пренос, така и на равнище разпределение, и че националното законодателство трябва да гарантира опростяването и ускоряването на процедурите по планиране, тъй като те често изискват взаимодействие на различни равнища на планиране; посочва значимостта както на публичното, така и на частното финансиране по отношение на инвестициите в енергийната инфраструктура; подчертава необходимостта от по-нататъшно развитие и разширяване на вътрешния енергиен пазар на ЕС; подчертава потенциала на структурните фондове за модернизиране на настоящата енергийна инфраструктура и за обслужване на една добре свързана европейска инфраструктура, с цел да се интегрира възобновяемата енергия в европейския енергиен пазар; подчертава също така значението на създаването на интелигентни електрически мрежи; поддържа обаче становището, че в текущия финансов период размерът на финансирането на нови енергийни мощности от страна на ЕФРР е относително малък; счита, че, например, Европейската програма за подпомагане в областта на енергетиката на местно равнище (ELENA) следва да оказва по-ефективна подкрепа на големите по мащаб, но също и на децентрализираните инвестиционни проекти в областта на възобновяемата енергия и че програмата „Интелигентна енергия – Европа“ би могла да бъде използвана за насърчаване на по-нататъшното развитие на възобновяемата енергия и освен това за насърчаване на съвместни проекти в областта на възобновяемата енергия между малките общности, включително земеделските райони;

10. отбелязва, че най-ефективните и конкурентоспособни обекти за възобновяема енергия в Европейския съюз понякога са географски отдалечени от централите на потребление и че следователно е необходимо да се разработят подходящи мрежи за пренос на чиста енергия; подчертава, че трябва също така да бъде насърчено ефективното местно производство на възобновяема енергия с цел намаляване на загубите при преноса, повишаване на сигурността на доставките и поощряване на енергийната самостоятелност на регионите;
11. подкрепя управление на различни равнища и децентрализиран подход към енергийната политика и източниците на възобновяема енергия, включително, наред с другото, Конвента на кметовете и по-нататъшното развитие на инициативата „Интелигентни градове“, както и насърчаването на най-добрите решения на регионално и местно равнище чрез информационни кампании;
12. посочва значимостта на енергийната самостоятелност и на сигурността на енергийните доставки в ЕС, както и на главната роля на европейските възобновяеми енергийни източници, включително бавно възобновяемите източници, за регионалните икономики; изтъква, че усилията за замяна на изкопаемите горива и вноса на енергия с европейска възобновяема енергия, произведена на местно и регионално равнище, включително по трансгранични проекти, са от значение в дългосрочен план, за да се изпълнят целите, заложи в Енергийната пътна карта за периода до 2050 г. и в стратегията „Европа 2020“, като по този начин се предоставя достъп до безопасна, устойчива енергия на достъпни цени за всички европейски граждани; изразява съжаление, че зависимостта на ЕС от вносни изкопаеми горива водят също така до уязвимост при кризи и неконкурентоспособност на европейските региони ;
13. счита, че регионите на Европа се нуждаят от по-голяма гъвкавост, за да се приспособят към наличната в тези райони възобновяема енергия и да спечелят от нея, което предполага да се използва пълноценно децентрализираното енергопроизводство, с цел да се овладеят колебанията и да се експлоатират, когато наличността е най-голяма; изтъква, че това следва да се осъществи чрез децентрализиран подход, насочен към интелигентните мрежи и технологии и насърчаващ по устойчив начин връзката между иновациите и инвестициите;
14. счита, че стратегиите за устойчива енергия на местно равнище имат съществена роля за регионалното и социалното развитие, тъй като те засилват участието на регионалните участници в проектите за възобновяема енергия; отбелязва, че по отношение на възобновяемите енергийни източници държавите членки и регионите имат свои собствени силни страни и че това се дължи на географските различия; отбелязва, че политиката в областта на енергията от възобновяеми източници не може да бъде една и съща във всеки регион, поради което е необходима по-голяма гъвкавост; смята, че характерните силни страни на даден регион трябва да се откриват и използват по най-добрия начин; припомня, че при развиването на потенциала на ВЕИ трябва да се отчитат местните и регионалните условия и ресурси; посочва, че биоенергията и другите възобновяеми енергийни източници могат да спомогнат значително за насърчаване на управлението на енергията, икономическия растеж и жизнеспособността, особено в най-отдалечените региони,

островите и далечните области, слабо населените региони и земеделските райони; счита, че финансирането на възобновяеми източници на енергия по общата стратегическа рамка следва да допринася за разпределението на регионално равнище на произведената енергия и за малките проекти за производство на енергия от възобновяеми източници; подчертава важната роля на МСП за политиката в областта на възобновяемата енергия

15. отбелязва, че за да се подпомогне използването на възобновяема енергия, ще е необходим интегриран подход на регионално равнище; счита, че при изграждането на инфраструктурата следва да се включат различни участници, без да се наслагват допълнителни нива на бюрокрация;
16. поддържа становището, че ефективните проекти за възобновяема енергия следва да не се ограничават до вътрешните граници на ЕС, нито пък до външните му граници; обръща внимание на значимостта на трансграничните проекти в областта на енергетиката и счита, че европейските програми за регионално сътрудничество, както и Инструментът за предприсъединителна помощ и Европейският инструмент за съседство, следва да бъдат използвани с цел подпомагане на развитието на възобновяемата енергия; подчертава, че най-добрата практика следва да се споделя и прилага съгласно тези програми; подкрепя прилагането на регионална политика и използването на средства по линия на енергийната политика за трансгранични проекти за възобновяема енергия, в които участват като партньори трети държави, както и за връзки между националните мрежи в рамките на 3-тия енергиен пакет; подчертава, че външните гранични региони следва да се свържат възможно най-пълно в системата на ЕС, с цел да се гарантира устойчивото развитие и от двете страни на границите; отбелязва обаче, че поради множеството различни схеми за насърчване на възобновяемите енергийни източници в държавите членки възниква известна неефективност, по-конкретно в трансграничните региони;
17. изтъква значението на постепенното постигане във всички региони на Европа на европейски вътрешен пазар за възобновяема енергия, който да взема под внимание всички техни енергийни източници, давайки им по този начин възможност да станат устойчиво конкурентоспособни;
18. отбелязва, че интегрирането и разпространението на възобновяемата енергия оказва значителен принос за намаляването на екологичните разходи на конвенционалните източници на енергия, като се намаляват употребата на изкопаемите горива и емисиите на парникови газове, и поради това тази енергия следва да бъде развивана, като същевременно се обръща внимание на това да се зачита опазването на природата и биологичното разнообразие;
19. изтъква, че съгласуваността и постоянството, иновациите и устойчивостта са ключови елементи от политиката на ЕС в областта на климата и енергетиката, за да се постигнат европейските цели за 2020 г. и да се увеличат доставките на енергия от възобновяеми енергийни източници до 2050 г.; изтъква, че в най-лошия случай законодателството, което ограничава използването на възобновяема енергия, ще затрудни постигането на целите, както и че това би могло да се отрази неблагоприятно на регионалните икономики.

20. изтъква необходимостта от увеличаване на съгласуваната подкрепа в тази област за специални и целенасочени информационни кампании, които отчитат характерните особености на всеки регион и включват представяне на резултатите, показвайки по този начин извлечените от региона ползи от използването на възобновяеми енергийни източници;
21. изтъква ценния опит, придобит на местно равнище, за постигане на енергийна независимост чрез увеличаване на производството на възобновяема енергия; препоръчва да се насърчават селата, захранвани с възобновяема енергия, и енергийните кооперации и да се улесняват обменът на добри практики и изграждането на мрежи, за да се извлече повече полза от успешните модели;
22. отбелязва, че регионалните и местните органи играят ключова роля при внедряването на най-необходимите иновации в енергийния сектор, за да може ЕС да постигне своите цели в областта на възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност, и че те следва да имат реален принос, за да влияят на тези цели; насърчава подхода на многостепенно управление, който цели по-тесни и ефективни връзки между националните планове за възобновяема енергия и регионалните стратегии за финансиране. припомня, че високо равнище на обществено приемане и подкрепа за възобновяемите енергийни източници се постига чрез прозрачни процедури за териториално устройство, строителство и получаване на разрешения с участие на всички заинтересовани лица;
23. призовава Европейската комисия и държавите членки да опростят процедурата за издаване на разрешение, да създадат стабилна и проста регулаторна рамка, да намалят сложността на пазарните бариери, както и да създадат стимули и да опростят достъпът до финансиране, което ще спомогне за разполагането на инсталации за производство на енергия от възобновяеми източници на енергия; освен това изисква от Комисията и държавите членки да осигурят съфинансиране на финансовите инструменти на кохезионната политика със средства на Европейската инвестиционна банка;
24. обръща внимание на нуждата от насърчаване на действията по мобилизиране на потенциала на възобновяемата енергия на европейските най-отдалечени региони, островите и другите далечни области, където зависимостта от изкопаемите горива е утежнена от разстоянията и географската изолираност; призовава Европейската комисия и държавите членки да създадат специална програма в областта на възобновяемата енергия, по примера на договореностите за POSEI, за да използват напълно уникалния потенциал на тези територии.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	19.2.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 39 –: 3 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	François Alfonsi, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Vasilica Viorica Dăncilă, Karima Delli, Cornelia Ernst, Karin Kadenbach, László Surján, Patrice Tirolien, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Iuliu Winkler
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Marit Paulsen, Britta Reimers